Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

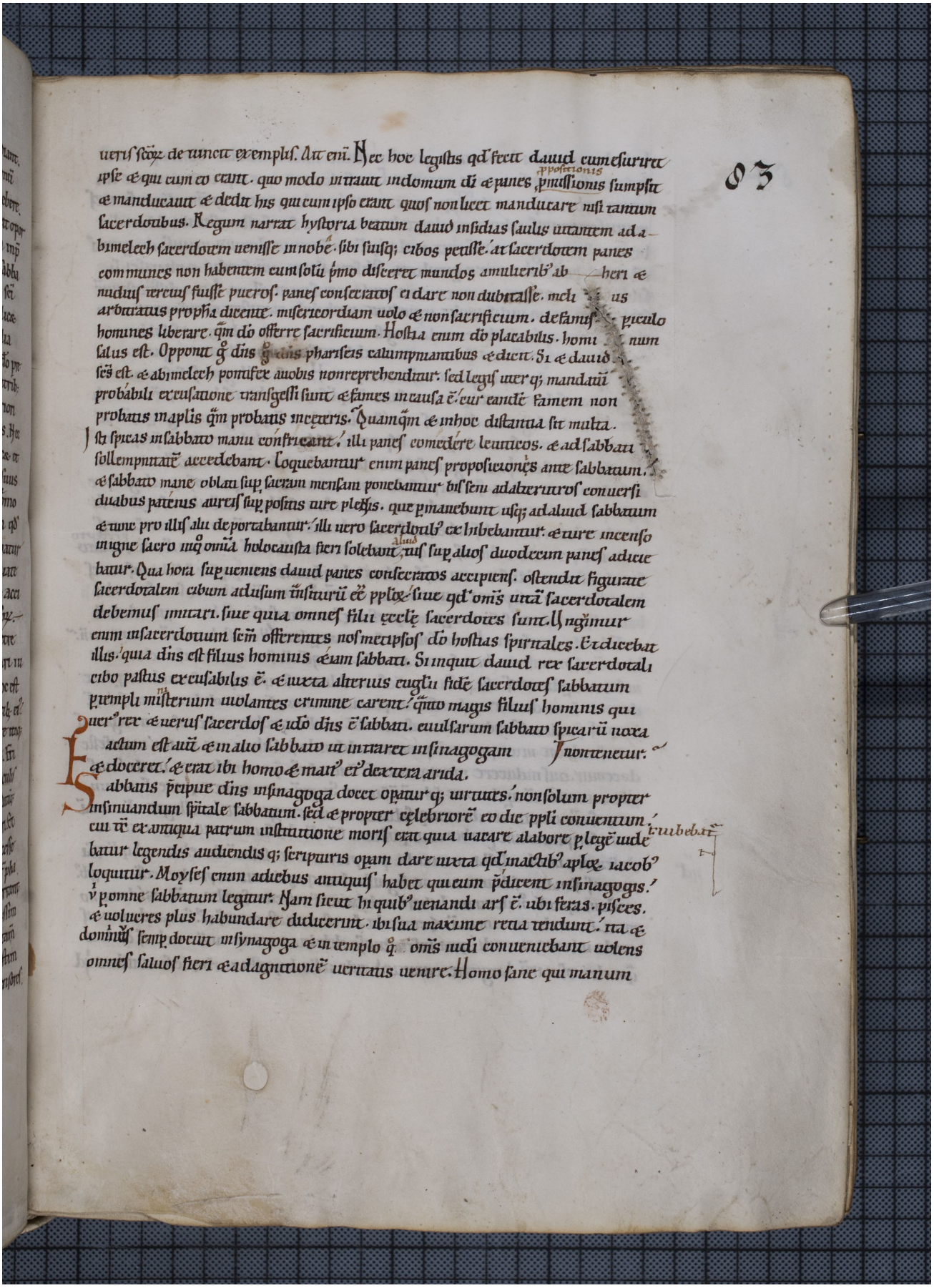

ueris scōrꝫ de uincit exemplis. Ait enī. Nec hoc legistis qd̄ fecit dauid cum esuriret
ipse & qui cum eo erant. quo modo intrauit in domum dī & panes ꝓmissionis sumpsit
& manducauit & dedit his qui cum ipso erant quos non licet manducare nisi tantum
sacerdotibus. Regum narrat hystoria beatum dauid insidias saulis uitantem ad a-
bimelech sacerdotem uenisse in nobē. sibi suisq; cibos petisse. at sacerdotem panes
communes non habentem cum solū ꝑmo disceret mundos a mulieribꝰ ab heri &
nudius tercius fuisse pueros. panes consecratos ei dare non dubitasse. meli us
arbitratus propha dicente. misericordiam uolo & non sacrificium. de famis ꝑiculo
homines liberare. q̄m dō offerre sacrificium. Hostia enim dō placabilis. homi num
salus est. Opponit g̊ dn̄s g̊ dn̄s phariseis calumpniantibus & dicit. Si & dauid
scs̄ est. & abimelech pontifex a uobis non reprehenditur. sed legis uter q; mandatū
probabili excusatione transgessi sunt & fames in causa ē. cur eandē famem non
probatis in aplis q̄m probatis in ceteris. Quamq̄m & in hoc distantia sit multa.
Isti spicas in sabbato manu confricant. illi panes comedere leuiticos. & ad sabbati
sollempnitatē accedebant. Coquebantur enim panes propositionis ante sabbatum.
& sabbato mane oblati sup̄ sacram mensam ponebantur bis seni ad alterutros conuersi
duabus patenis aureis sup̄ positis ture plenis. que ꝑmanebunt usq; ad aliud sabbatum
& tunc pro illis alii deportabantur. illi uero sacerdotibꝰ exhibebantur. & ture incenso
in igne sacro in q̊ omīa holocausta fieri solebant, aliud tus sup̄ alios duodecim panes adicie
batur. Qua hora sup̄ ueniens dauid panes consecratos accipiens. ostendit figurate
sacerdotalem cibum ad usum tr̄nsiturū ēē ꝑplex. siue qd̄ omīs uitā sacerdotalem
debemus imitari. siue quia omnes filii ecclē sacerdotes sunt. Ungimur
enim in sacerdotium scm̄ offerentes nos metipsos dō hostias spiritales. Et dicebat
illis. quia dn̄s est filius hominis & iam sabbati. Si inquit dauid rex sacerdotali
cibo pastus excusabilis ē. & iuxta alterius euglii fidē sacerdotes sabbatum
ꝑ templi ministerium uiolantes crimine carent. q̄nto magis filius hominis qui
uerꝰ rex & uerus sacerdos & idō dn̄s ē sabbati. euulsarum sabbato spicarū noxa
actum est aūt & in alio sabbato ut intraret in sinagogam non tenetur.
& doceret. & erat ibi homo & manꝰ eiꝰ dextera arida.
Sabbatis ꝑcipue dn̄s in sinagoga docet opatur q; uirtutes. non solum propter
insinuandum spītale sabbatum. sed & propter celebriorē eo die ꝑpli conuentum.
cui tc̄ ex antiqua patrum institutione moris erat quia uacare a labore ꝑ legē uide
batur legendis audiendis q; scripturis opam dare iuxta qd̄ in actibꝰ aplorꝫ iacobꝰ
loquitur. Moyses enim a diebus antiquis habet qui eum ꝑdicent in sinagogis.
ubi ꝑ omne sabbatum legitur. Nam sicut hi quibꝰ uenandi ars ē. ubi feras. pisces.
& uolucres plus habundare didicerint. ibi sua maxime retia tendunt. ita &
dominus semp̄ docuit in synagoga & in templo q̊ omīs iudi conueniebant uolens
omnes saluos fieri & ad agnitionē ueritatis uenire. Homo sane qui manum